

for saa vidt med et af „Centralforeningen for Strandfogderne“ og „Centralforeningen for Bjergelavene i Jylland“ fremsat Forslag, som de nævnte Foreninger har henstillet, at Strandingslovens § 4 ændres derhen, at Bjærgning af alt løst Gods, Vrag eller Vragstykker, der inddriver paa Forstranden, alene tilkommer Strandfogden, mod at til Gengæld de autoriserede Bjergelav, hvor saadanne findes, erholder 10 pCt. af det Bruttobeløb, der indkommer ved en senere afholdt Auktion. Efter de nævnte Foreningers Forslag skulde der tillige forud udbetales hver Strandfoged 200 Kr. af Nettoudbyttet og desuden $\frac{4}{9}$ af Resten; til dette Punkt har man ikke ved Udarbejdelsen af nærværende Lovforslag ment at kunne tage Hensyn.

Med Hensyn til Forslagets enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

ad §§ 1 og 3.

Efter § 1 skal Strandfogderne have Eneret til Bjærgning af alt løst Gods, Vrag m. m. som inddriver paa Forstranden, idet den tidligere Værdigrænse 500 Kr. nu bortfalder. Der sker herved en Indskrænkning i Bjærgelavens Virkeomraade, og man har derfor i § 3 foreslaaet en vis Kompensation for Bjærgelavene derved, at de, naar Ejeren ikke melder sig, skal have 20 pCt. af Nettoudbyttet af det bjærgede i de Tilfælde, hvor Bjærgningen alene tilkommer Strandfogden, selvom Bjærgelavene intet har haft med Bjærgningen at gøre. Bestemmelsen gælder dog kun i de Tilfælde, hvor Staten er Forstrandsejer. I de enkelte Tilfælde, hvor der i Henhold til Strandingslovens § 4, 2. Stk. er oprettet Bjærgelav paa private Forstrande, vil Bjærgelavene indtage en særlig Stilling, og det er anset for rigtigst at undtage de private Forstrande, hvoraf der kun findes ganske faa, fra Bestemmelsen.

ad § 2.

Forslagets § 2 fremkommer som Følge af en Henstilling fra Administrationskommissionen, som i en Skrivelse af 19. Febr. 1926 til Justitsministeriet har fremhævet, at Reglen i Strandingslovens § 11, hvorefter Strandingsauktioner skal afholdes af Dommeren efter forud hos Amtmanden indhentet Godkendelse af Konditionerne og Bekendtgørelse i Bladene, synes for omstændelig og beko- stelig en Fremgangsmaade under Hensyn til, at det som oftest drejer sig om Genstande af meget ringe Værdi. Kommissionen har derfor foreslaaet, at der ved Ændringsforslag til Retsplejeloven søges

gennemført den Ordning, at Bortsalg af ilanddrevet Gods, som i Strandfogdens Indberetning er vurderet til højst 100 Kr., sker ved offentlig Auktion, der afholdes af Sognefogden — en Ordning, der, som bekendt, med Hensyn til udlagt eller udpantet Løsøre allerede er indført ved Rpl. § 605, jfr. § 538 i. f.

Den danske Dommerforening har udtalt, at den intet fandt at erindre imod en Ordning som den af Administrationskommissionen foreslaaede.

Naar Justitsministeriet har ment at burde give Ændringen en anden Plads og tildels en anden Form end den af Administrationskommissionen paatænkte, skyldes det følgende Betragtninger:

Retsplejelovens Regler om Auktion angaar kun Tvangsauktioner, medens Reglerne om frivillige Auktioner, derunder Strandingsauktioner, findes spredt i Love og Bestemmelser udenfor Retsplejeloven. Det vilde følgelig være uheldigt at indføje i Retsplejeloven en isoleret Regel om en enkelt Art af de frivillige Auktioner, og en saadan isoleret Regel i Retsplejeloven vilde paa mange Punkter give Anledning til Vanskeligheder med Hensyn til Spørgsmaalet om den konkrete Anvendelse af de ofte indbyrdes ganske forskellige Regler for Tvangsauktioner og for frivillige Auktioner.

Den Form, Administrationskommissionens Forslag havde, har vakt Modstand overalt hos Politimestrene; det er i saa Henseende blevet fremhævet, at det vil virke i høj Grad tilfældigt og vilkaarligt at lade Afgørelsen af, om et Parti ilanddrevet Gods skal bortauktioneres af Sognefogden eller af Dommeren, bero paa, hvorledes Partiet er vurderet i Strandfogdens Indberetning, idet Indberetningerne undertiden er baserede paa Arten af det ilanddrevne Gods, undertiden paa Stedet, hvor Godset er ilanddrevet, og undertiden paa Ladningen, hvorfra Godset hidrører. Reglen om, at ilanddrevet Gods af mindre Værdi i alle Tilfælde skal bortauktioneres af Sognefogden, menes derhos at være for stiv, idet det ofte vil være fordelagtigst at samle alle Smaapartierne fra en større Kyststrækning og bortauktionere dem alle een eller to Gange aarlig. Ved saadanne samlede større Auktioner opnaaes betydelige Fordele, saasom at der samles et større købelystent Publikum, der spares Udgifter til mange smaa Auktioner, der have til Raadighed en øvet Auktionator m. m.

Derimod har der i det hele været Enighed om det hensigtsmæssige i at faa